

Romerne kapittel 2, 1-16

I Romerne 1,18-32 skriver Paulus om hvordan "hedningene" har falt fra Gud og hvilke utslag det gir. Begynnelsen av kapittel 2 peker tilbake på dette. Mange ser det slik at kapittel 2 retter søkelyset mot jødene, dette blir tydeligst fra v. 17 og utover. I kapittel 2 møter vi igjen utsagnet om "jøde først og så greker", denne gangen i forhold til Guds dom. Det kan se ut til at Paulus maler synden med bred pensel i begynnelsen av Romerbrevet for å understreke at alle har behov for frelse.

Til samtale:

1. Starten på kapitlet er en sterk advarsel mot å dømme andre, men Paulus er selv tydelig i sin dom over gudløshet og umoral. Er det en forskjell mellom å bedømme og å fordømme? Hva er forskjellen i så fall? Hvordan skal vi forholde oss til dette i vår egen tid?
2. I versene fem til ti beskriver Paulus en dom etter gjerninger. Hvordan henger dette sammen med at mennesket blir rettfærdiggjort av tro?
3. "Gud gjør ikke forskjell på folk", skriver Paulus. Hva betyr det i teksten - og hva betyr det i våre liv?
4. Hva tror dere menes med at noen hedninger har loven skrevet i sitt hjerte? (v. 15) Har dette noe med hvordan vi skal forstå hvordan Gud skal forholde seg til de som aldri har fått høre evangeliet?